

som noget nyt at kunne sælge kursus- og konsulenttjenester. Her er et område, vi skal have klart defineret, hvis vi skal undgå at komme i unfair konkurrence med private udbydere og oplysningsforbundene.

Til sidst vil jeg gerne nævne en væsentlig betænkelighed, som jeg håber at vi i det videre arbejde med lovforslaget kan få rettet op på. Det er muligheden for, at en kommune opkræver betaling, såfremt en bruger fra en anden kommune låner fra dens folkebibliotek. Vi er opmærksomme på, at man søger at opnå en bedre ressourcestyling inden for biblioteksvæsenet med dette forslag, men vi er bange for, at man rent ud sagt vil trække Danmark skævere, end det er i forvejen.

De små kommuner og landkommunerne sender i vid udstrækning deres unge til uddannelsessteder i de store byer. Ligeså går noget af disse kommuners købekraft til de store byer og egnscentre. Disse kommuners biblioteker bliver i den forbindelse naturligt benyttet af borgere fra mindre kommuner. Men hvis de store kommuner nu kan kræve betaling af de små, er vi bange for, at det gør det endnu vanskeligere for disse kommuner at opretholde et rimeligt biblioteksvæsen. For Venstre vil dette ikke være acceptabelt.

Dette og andre spørgsmål håber vi at kunne få uddybet nærmere under det forestående udvalgsarbejde, som vi fra Venstres side vil gå positivt ind i.

Brian Mikkelsen (KF):

Forslaget til lov om biblioteksvirksomhed har jo ladet vente på sig et par år. Men den lange ventetid har tilsyneladende været gavnlige. Vi mener i hvert fald fra konservativ side, at der er kommet et ganske godt resultat ud af de mange anstrengelser.

Bibliotekerne er jo efter vores opfattelse nogle af de vigtigste institutioner i vores velfærdssamfund. Det giver kulturen identitet, og det giver det danske samfund identitet, at vi meget tidligt lærer, at man kan komme til mere viden og få en masse oplevelser i bogens verden, men altså også i de nye mediers verden. Derfor skal vi have et ordentligt serviceapparat til rådighed på bibliotekerne. Derfor skal vi også sørge for at fremtidssikre bibliotekerne. Og de 6-7 hovedelementer, der er her i forslaget, synes vi for de flestes vedkommende ser meget fornuftige ud.

Udvidelsen af de medietyper, som folkebibliotekerne skal stille til rådighed, er en til-

trængt ændring, der gerne skulle medføre, at alle landets biblioteker inden for en overskuelig årrække kan tilbyde adgang til Internettet, elektroniske informationsdatabaser samt digitale multimedier. Vi mener, at det er vigtigt, at bibliotekerne kan tilbyde borgerne adgang til alle de nye medier, som den teknologiske udvikling har bragt med sig, ikke mindst så de kan tiltrække nye kundegrupper, som vil føle glæden ved at komme på bibliotekerne.

Dog synes vi, man godt kunne overveje ud fra et omkostningsprincip og ud fra, at man kunne bruge pengene mere fornuftigt, om der også skulle være en lille form for kostbetaling i benyttelsen af de elektroniske medier, sådan at man kan få skrabet nogle flere penge ind til den basale drift på bibliotekerne – en overvejelse, vi godt vil bringe med os ind i udvalgsarbejdet.

Vi er fra konservativ side også ganske tilfredse med, at bibliotekerne får øget mulighed for at kræve brugerbetaling for særlige ydelser såsom kursus- og konsulentvirksomhed. Hvad vi til gengæld ikke er så begejstrede for, er, at lånerne ikke skal betale for at låne eksempelvis musik. Der er det rent principielle: I dag har alle mennesker uden undtagelse mulighed for at gå ind i en pladeforretning og købe den musik, han eller hun selv har lyst til. Vi bor i et velfærdssamfund, hvor få har for meget og færre for lidt, som Grundtvig ville sige i »Langt højere bjerge«, og alle har selvfølgelig mulighed for at gå hen og købe den musik, som han eller hun føler er relevant for ham eller hende.

Det virker konkurrenceforvridende i forhold til pladebutikkerne, at man uden videre kan gå hen og låne de her cd'er, for i vore dage kan man jo brænde cd'er som kopier. I mine unge dage – nu er jeg jo en ældre mand! – kunne man overspille musikken på kassettebånd, og i dag kan man jo så gå hen og låne en cd på biblioteket og så brænde en ny cd. Det virker noget urimeligt, at man bare kan gå hen og gøre det gratis. Så er der også princippet om, at det altså ville virke adfærdregulerende, at man lagde en lille betaling for, at man lånte nogle cd'er. Det ville også være et rigtigt kulturpolitisk signal at sende.

Vi mener altså, at musik bør være pålagt brugerbetaling, og pengene herfra kan så gå til øget fokusering på de øvrige medier, som vi ved at mange biblioteker i væsentlig grad bør prioritere i den kulturkamp, der lokalt foregår. I den forbindelse vil jeg lige nævne, at vi er stærkt tilfredse med, at videofilm ikke bliver